

Poiana cu narcise fermecată

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Te-ai îmbrăcat în alb printre narcise
Și ai aprins atâtea fantezii
Că înfloresc metafore nescrise
Și vor să se-ntrupeze-n poezii.

Sub pașii tăi covorul ierbii crește
Și totul se îmbracă-n verde crud,
În fața ta și soarele pălește,
Dar ce s-ar face dac-ai trece nud?

Poiana cu narcise-i fermecată,
Visezi c-ai face dragoste în ea
În liniștea cu doruri glazurată
Așteaptă-mă! Aș vrea să fii a mea.

- Mi-am dezbrăcat în poienița verde
Timiditatea. De prejudecăți
M-am lepădat, târziu, pentru-a mă pierde
În tine-ntreg, refuz doar jumătăți!

Parfumul fin al florilor divine
Mi-a învelit făptura ca un strai,
Am fost cea mai fragilă-ntre jivine
Erai cu mine-n basm, dar nu știai

C-am adormit în inima pădurii
Și am visat că soarele-mi privea
Trupul aprins de dragoste și nurii
Ce-au înflorit, iubite,-n mâna ta.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif